

beidskompagnier. — Under Afsnittet Generaler og særlige Stabe har man kun opført 2 Generaler for de 2 Divisioner, eller, som de kaldes, 2 kommanderende Generaler. Man har derimod ikke villet gaa ind paa, at det var ønskeligt, at der fandtes en General som Kommandant i Kjøbenhavn, i hvilket Tilfælde man da kunde udelade Souskommandanten, der nu er Oberst. En saadan Post vilde være i alle Henseender meget ønskelig, navnlig hvis det ikke skulde lykkes os at forhindre en Landgang og hvis vi skulde kunne vente et Angreb paa Hovedstaden. Der maa være en Mand strax tilstede, som fra Først af kan tage alle Forberedelser til Forvaret i sin Haand. Medens altsaa denne General i Fredstid kun vilde være en Person, der fik en vis administrativ Betydning, vilde han i Krigstilfælde blive af særdeles Bigtighed. Man er saameget mere nødvendig, som man ikke har nogen høiere Militær som Chef for hele Fæstningsartilleriet.

Under Afsnittet Hærens Undervisningsanstalter savner man Elefskolen; dette er uegtelig en overordentlig stor Mangel. Jeg tror, at Elefskolen har stiftet saamegen Nytte, at der ikke kan være Tvivl om, at vi ikke kunne afse den. Jeg tror heller ikke, at vi vilde kunne undvære Folk, der ere opdragne paa den Maade, som Eleverne opdrages ved Elefskolen, thi selv om vi blandt de værnepligtige Befalingsmænd kunde finde Folk, der maaste i enhver Henseende kunde blive ligesaa flinke til den praktiske Tjeneste, vil man dog paa mange Steder savne Underofficerer, der navnlig til grafsk Arbejde, ved Kontortjeneste og i det Hele til administrativ Tjeneste ved Afdelingerne kunne gjøre den Nytte, som unge Mennesker, der have faaet den Opdragelse som Elever af denne Elefskole. Jeg vil derfor meget anbefale, at det høie Thing vil tage sig af denne Skole, saameget mere, som man altid kan opstille den paa en Maade som en Normal-skole for Opdragelsen af unge Folk, som der vænnes til Orden, Disciplin, Resignation og mange gode borgerlige Egenskaber. Ved Officersskolen er der den Mangel, at Undervisningen er lovlig kortvarig i den ældste Afdeling. Den skulde der afsluttes i to Aar, men jeg tror, at det vil blive umuligt, naar man vil stille de samme Fordringer som hidtil, Fordringer, som Aar for Aar vilde blive mere nødvendige, fordi de tekniske Videnskaber, de tekniske Discipliner komme til at gjøre sig mere og mere gjældende og blive af større og større Bigtighed for Hæren. At ville tillade, at den almindelige Forberedelsesexamen af høiere Grad skulde være tilstrækkelig for at kunne indtræde i yngste Afdeling, er ikke tilraadeligt, thi Eleverne vilde da savne den fornødne Uddannelse, navnlig i Naturvidenskaberne. Tror man paa denne Maade at faae en større Udgang, bliver det efter min Formening absolut nødvendigt, at Kursus i yngste Klasse udvides fra halvandet til to Aar, for at Eleverne

da her kunne indhente de Kundskaber i Naturvidenskab, som de mangle, for senere at kunne følge med i ældste Klasse. Med Hensyn til de andre Undervisningsanstalter har jeg ingen videre Bemærkning at gjøre.

Jeg kan i det Hele taget i alt Bæsentligt erklære mig vel tilfreds med samtlige øvrige Paragrafer. Kun kunde jeg ønske, at Bestemmelserne om Jorfremmelseslister Indsendelse blev udeladt, fordi det helst burde overlades til Administrationen, hvorledes man bedst sættes i Besiddelse af de Data, der kunne lede ved Jorfremmelsen og navnlig ved Valgjorfremmelsen. — Der staa dernæst tilbage at omtale Hærens Hestehold med et Par Ord. Hesteholdet vil efter det foreliggende Lovforslag blive alfor ringe ved Artilleriet. Der maatte man absolut udvide det for idetmindste at kunne rykke ud ved en eventuel Mobilisering med det Antal Liniebatterier, som er foreslaaet.

Jeg skal sluttelig kun gjøre nogle Bemærkninger om de Udgifter, Lovforslaget vil medføre. Det kan antages, at Gjennemsvølsen af Lovforslaget vil kræve et aarligt Budget af ca. 8 Millioner Kroner, ikke fuldt, medens det oprindelig forelagte Lovforslag vilde fordrø 9½ Million. Det er uegtelig en Forskjel af 1½ Million Kroner; men se vi hen til vor gunstige finansielle Status, tror jeg ikke, at denne Forsøgelse kan give Anledning til nogen Bekymring. Landsthingets tidligere vedtagne Forslag vilde koste saa godt som det Samme som det af mig oprindelig fremsatte. Kænkte man sig begge i Forening med en ny Lønningslov, vilde Landsthingets endog blive noget dyrere. Den hele Forsøgelse, for hvilken man vilde kunne faae en Hær; der efter vore Forhold maatte kaldes meget brugelig, vilde beløbe sig til maaste en 10—12 pCt. Skulde det ikke være muligt at opnaa en saadan Forsøgelse, forekommer det mig ikke mer end billigt og retfærdigt, at man idetmindste kunde blive enig om en lignende Forsøgelse som den, Søværnets Budget vil faae efter det Lovforslag, som nu foreligger derom, altsaa en Forsøgelse af omtrent noget over 8 pCt. Der har uegtelig været Ønsker tilstede om at reducere denne Udgift af 9½ Mill. Kr., Ønsker, der imidlertid ere fremtraadte paa forskjellig Maade. Den Side, som nærmest har vedtaget Lovforslaget, som det foreligger, har søgt at tilveibringe en Formindskelse i Udgifterne ved at reducere Antallet af Afdelingerne, Noget, som naturligtvis er forfæstligt, thi har vor Hær ikke den høist nødvendige Styrke, saa er naturligvis selv 8 Mill. for meget betalt for en saadan Hær. Kan man derimod faae en efter vore Forhold meget brugbar Hær ved at give 1½ Mill. mere, forekomme disse Penge mig særdeles vel anvendte. Den anden Side af Folkethinget, som har troet at maatte reducere Budgettet, om ikke med saa stor en Sum som omtalt, har ønsket at kunne reducere det med c. 600,000 Kr., og har